

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÐ

Från Riksdagsförvaltningen
2020-11-25
Besvaras senast
2020-12-02 kl. 12.00

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2020/21:679 Hantering av covidsjuka äldre

När pandemin på allvar drog över Sverige i våras var det med fasa som vi såg hur smittan också kom in på äldreboenden och till seniora medborgare med hemtjänst. Sorgligt nog var det en naturlig konsekvens av regeringens påstådda strategi. Likväl är det en fruktansvärd tragedi och ett tydligt svek mot bakgrund av den uttalade ambitionen skydda denna sköra grupp extra mycket.

Faktum är dock att vittnesmålen om hur äldre bokstavligt talat sorterades bort inom sjukvården duggade tätt under våren. Vi kunde se och höra hur äldre slentrianmässigt nekades något så basalt som sjukvård, för att i stället bli nedsövda med morfin, som försämrade syretillförseln ytterligare. Äldre skulle helt enkelt inte ta plats i sjukhusen, och nära anhöriga fick höra att det inte fanns något att göra (i några fall lyckades anhöriga dock, tack vare ett ihärdigt tjtande, rädda livet på närstående). En rad riskgrupper fick uttryckligen höra att de inte skulle få någon sjukhushjälp om de drabbades av covid-19, enbart för att de tillhörde en viss riskkategori.

Undertecknad lyfte, efter veckor av förtvivlan, detta med socialministern, dock med föga resultat. Trots omfattande vittnesmål menade ministern på att hon litade på att alla fick en personlig medicinsk bedömning och rätt vård, varför hon också var passiv. I dag vet vi att så inte var fallet. Detta bekräftas således också av IVO, som menar att bristerna var mycket allvarliga: En av fem av patienter på särskilda boenden fick inte någon individuell läkarbedömning alls. Därtill menar IVO att ställningstaganden om och genomförande av vård i livets slutskede inte skett i enlighet med gällande regelverk för äldre som bor på äldreboende.

Socialministern och övriga regeringen har konsekvent valt att slå från sig ansvaret under denna pandemi, och vi ser hela tiden hur man skyller misstag eller passivitet på andra aktörer. Så lär även ske denna gång, vilket gör det extra intressant att fundera över vad ministern anser sig ha för roll, som högsta ansvarig i landet på området, med vetskapen om att någons närstående lämnats att dö – helt i onödan och i strid med rådande regelverk.

Nu är vi, Folkhälsomyndighetens bristande analyser till trots, inne i en andra våg.

Mot bakgrund av ovanstående önskas socialminister Lena Hallengren svara på

följande fråga:

Kan vi förvänta oss att ministern agerar för att säkerställa att riskgrupper får individuell vård och behandling som exempelvis syrgas efter behov?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren